

ZAGADNIENIE PRAWNE

W sprawie z wniosku A.Ś. z udziałem P. spółki akcyjnej w W. na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 15 kwietnia 2013 r.

Czy w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej, w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 186 § 1 k.p.c., Sąd ustala wynagrodzenie pełnomocnika przeciwnika wzywającego na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu czy też § 10 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Przedsiębiorca – A. Ś. złożyła wniosek o zawezwanie do próby ugodowej P. SA, jednakże nie stawiła się na posiedzenie wyznaczone na dzień 28 marca 2013 r. Na posiedzenie stawił się natomiast pełnomocnik wezwanego. Wobec niestawiennictwa wzywającej Sąd Rejonowy [...] w W., postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2013 r. zasądził od wzywającej A. Ś. na rzecz wezwanego kwotę 3.600,- zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (Dz.U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Postanowienie w przedmiocie kosztów zaskarżyła zażaleniem wzywająca do próby ugodowej podnosząc, że postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej nie jest procesem, Sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, w związku z czym –

wobec braku odrębnej regulacji – należy stosować przepis § 10 ust. 1 pkt.3 powołanego rozporządzenia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zastosowanie przez Sąd Rejonowy, w omawianej sytuacji, stawek określonych w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. budzi poważne wątpliwości, jako że wskazane w tych stawkach kryterium odnosi się do wartości przedmiotu sporu. Zgodnie jednak z treścią art. 184 kpc w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej nie chodzi o rozstrzygnięcie sporu i ustawodawca wyraźnie zastrzegł, że sprawy cywilne mogą być uregulowane drogą ugody przed wniesieniem pozwu.

Postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej ma charakter samodzielnego postępowania pomocniczego (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 czerwca 1985 r. – III CZP 28/85), a jego istota i cel wyraża się w dopuszczalności uregulowania niektórych spraw cywilnych w drodze ugody sądowej przed „wniesieniem pozwu”. Zatem kryterium wartości przedmiotu sporu, o czym mowa w § 6 rozporządzenia nie powinno mieć znaczenia, skoro celem postępowania jest zawarcie ugody niezależnie od tego jaka jest wysokość roszczenia wzywającego

Przepisy rozporządzenia nie zawierają postanowień odnoszących się do czynności radcy prawnego w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej. Przepis § 4 rozporządzenia stanowi, że wysokość stawki minimalnej zależy m.in. od rodzaju sprawy, zaś § 5, że w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu wysokość stawki minimalnej ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. W ocenie Sądu Okręgowego, przy przyjęciu, że postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej ma charakter samodzielnego postępowania pomocniczego, możliwe jest uznanie, że jest to postępowanie swym charakterem najbardziej zbliżone do postępowania nieprocesowego, a co za tym idzie wynagrodzenie pełnomocnika strony wezwanej (przeciwnika), w przypadku zaistnienia przesłanek z art. 186 kpc, należałoby ustalić w oparciu o przepis § 10 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia.

Ponieważ, w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej, w sprawie wynagrodzenia dla pełnomocnika procesowego wezwanego nasuwają się wątpliwości wywołane brakiem stosownych regulacji w rozporządzeniu Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. Sąd Okręgowy postanowił zwrócić się do Sądu Najwyższego z pytaniem prawnym o treści przedstawionej w postanowieniu.

/km/